

דף י.

ווע"ד פימן רמו סעיף א עין משפט א.

א. א. מצות עשה ^ו ליתן צדקה כפי השגת ידו. וכמה פעמים צייתה בה התורה במצות עשה.

א. ב. המעלים עיניו ממנה עובר بلا תעשה "دلא תאמץ את לבך" "ולא תקפוץ את ייך". וכל המעלים עיניו ממנה נקרא בליעל ^ו וכאלו עובד ע"ז, ומما ייש ליזהר בה כי אפשר שיבא לידי שפיכות דמים

^ו. נתן תנן לו, "פתחה תפוח" וכיוצא בזה. יש להזהר לקיים מצוה זו בכל יום כפי השגת ידו שהוא מייחד השם הנכבד ורבינו האר"י היה נותן צדקה בשחרית ובמנחה אך לא בתפילה ערבית. ברכי יוסף.

ובספר ראשון לציון של מוהר"ר רבינו חיים בן עטר זצ"ל כתוב דברמצוה זו יש בה כמה פרטיים.

אי. אפי' מבלי שתובעים אותו מצוה על האדם להפריש ממונו לצדקה ולהחפש על העני تحت אותה לו והפרשה זו היא אחד מעשרה ולא רק בתבואה אלא כל רווח מסחורה ושאר רוחחים כולל מריבית בדרך היותו, וזה נלמד "מאת" כל תבותה זרעך" לרבות כל הרוחחים, ובזה גם אם אין לו טובעים חייב להפריש ולהחפש העני, ובזה אין לאו רק אם בא העני וביקש לקבל ומנע עצמו. ואם יודע שיש עני נצרך ומעלים עיניו ממן עובר בלבד.

ב). אחר שעישר ונתן המעשר אם יש עניים דחוקים ביותר צייתה התורה "פתחה תפוח" "ונתן תנן" אפי' מה פעמים זה שיעור מידת וחמים שציריך שתהייה באדם שנאמר "ונתן לך רחמים" שירחם על העני ממונו הגם שכבר הפריש מעשרו וזה מה שפסק מר"ן בסעיף ג' כל המרחם על העניים הקב"ה מרחם עליו, ויש בזה ודאי מצות עשה ונראה שעובר גם על לאו הגם שכבר נתן מעשר מהכתוב "دلא ירע לבך" הכתוב אחר "נתן תנן לו" דמשמע יותר מהשיעור אפי' ק' פעמים.

ג'. אפי' עני המתפרנס מן הצדקה צריך לדוחק עצמו לטrhoח ולקיים המצוה וכדומה לו פסק מר"ן בס"י רמ"ט סעיף ב'. לשם מירiy בעני שאין לו מה שייעשרadam יש לו כבר פסק שיתן מעשר.

ויש עוד גדר אחר שציווה עליו התורה שאם יש עני הולך למות אפי' אין לאדם אלא שיעור פרנסת שנים ייחה עם העני חיזו לעני כדי להחיותו שלא ימות וחיזו לעצמו וזה שכותב "וחי אחיך עמק" ובזה אין חיב לאו רק מצות עשה. ויש עוד מודה אחרת ביש לו רק לאחד שנחלקו בה בין פטור ור"ע בת"כ בפ' בהר הילכה דחין קודמין, ע"ש עוד מה שהאריך בזה.

ה. מביריתא ב"ב דף י' ע"א ובכתובות ס"ח ע"א, וגם כאילו שופך דמים ומגלה עריות. ברכי יוסף. ונראה לומר שהזעה כעובד ע"ז מכיוון שטומך ומחшиб כספו ולא סומך על הקב"ה שהוא יtan לו די מחסورو ע"כ הוא כעובד ע"ז.

שיממות העני המבקש, אם לא יתן לו מיד, וכמו המעשה דנהום ט איש גם זו.

וין משפט ב. יו"ד סימן רמת מעיף יד

ה. טו. טוב ליתן פרוטה לעני קודם כל תפילה ה, שנאמר "אני בצדך אחזה פניך".

או"ח סימן צב מעיף י

ו. י. טוב ליתן צדקה לפניו תפלה ח, דכתייב "אני בצדך אחזה פניך".

דף י:

וין משפט א.ב. יו"ד סימן רמת מעיף ז

ז. ח. פחות מהמעלה הזו הנותן צדקה לעני ולא ידע למי נותן, והעני לא ידע מי מקבל ה, וקרוב לזה הנותן לקופה של צדקה.

ו. לא יתן אדם לקופה של צדקה אלא א"כ יודע שממונת עלייה אדם נאמן ח וידוע לנ hog בה כשרה.

וין משפט ג.ה. יו"ד סימן רנד מעיף ב

ב. ב. שר עכו"ם שלוח ממון לישראל לצדקה אין מחזירין לו ממשום

ט. בתעניית דף כ"א ע"א ובירושלמי פ' אלמנה נזונית איתא שרכי יוסי נתן צדקה ופרנסת לגורשותוקיימים ומברך לא תעתלם. ש"ך ס"ק א.

ג. מר"א בבב"ב דף י" ע"א. וכ"ש אם נתן לקופה של צדקה לפני התפילה דעתך טפי. וכן כתוב הטור בא"ח סוף ס"י צ"ב. ש"ך ס"ק י.

ה. וק"מ מ"ש בבחトラ דף י" ע"א מר"א ע"ש וצריך ליתן ג' פרוטות לפני כניסה לבהכנ"ס, וכן ג' פרוטות בויבורך דוד, ועיין בכחה"ח אות מ"ה מש"כ.

ו. מימרא דר' חייא בר אבא ודר"י רמי וכו', בבב"ב דף י.

מ. מימרא דראב"י שם בע"ב, ועיין בתוס' שם ד"ה אלא. ועיין בס"י רנ"ו. ש"ך ס"ק ח.

שלום מלכות, אלא נוטלים ממנו וינתן לעני עכו"ם.

הגה: **ויליא שיעשה** ביהם מה שציווה לו המושל.

כל זה בנותן לצדקה, אבל עכו"ם המנדב דבר מה לביהכנ"ס מקבלים ממנו ע, אבל אין מקבלים מהሞמר. **ועיין בס"י רנ"ט סעיף ד'.**

ג. מב"ב דף י"ז ע"ב. וינתן לעני עכו"ם אבל לא לעני ישראל משום דכתיב "ביבוש קצירה תשברנה" כלומר כשיילה זכות שביד העכו"ם ויבש לחלהית מעשה הצדקה שלהם אז ישברו. ש"ך ס"ק ב'.

ד. כתוב הש"ך בס"ק ג' דגם הי"א מודיםadam שלחם סתם ינתן לעני עכו"ם אלא דס"ל adam המושל ציווה כך וכך יעשה כן, משום ד אסור לגנוב דעת הבריות ואפי' דעתו של עכו"ם, והרעה הראשונה אינה מחלוקת בזה, והב"ח פסק כה"א אלו והוסיף ד אסור לפדות בהם שבי עכו"ם משום גניבת דעת.

ע. ודוקא הצדקה שהיא כמו קרבן שמכפרת אין מקבלין, אבל נדרים ונדרות שאין באין לכפר מקבלין. ש"ך ס"ק ד'.

פ. ומהשובה המב"ט נראה ד מקבלין גם ממומר. ש"ך ס"ק ה'.